

Góða ólavsøku

Oddagrein

ÓLAVSØKAN hesuferð er síðsta ólavsøkan í hesi öld. Nú eru skjótt túsund ár liðin síðan vit í norðurlondum fóru at vekja náttina Ólavur Heilagi doyði. Eftir boðum hansara fór Sigmundur til Føroya at kristna føroyingar, og næsta ár skulu vit hátíðarhalda, at túsund ár eru liðin, síðani Føroyar vórðu kristnaðar.

TAÐ, at føroyingar eru teir einastu, sum av álvara halda ólavsøku, sigur okkum nakað um siðaarv, stöðufesti og mentan føroyinga. Ólavsøkan er so seinni eisini vorðin tjóðarhátíð okkara.

MEN samstundis, sum partur av ólavsøkuni er so hátíðarligur, at aðrar tjóðir misunna okkum fyri, at vit kunnu savna helvtina av allari tjóðini í Havnini, so eru aðrir partar av ólavsøkuni ein stór skomm fyri eina mentaða tjóð. Hugsað verður fyrst og fremst um tann ovurhondsstóra drykkjuskapin, ið hevur við sær, at fólk rulla í gøtunum ella liggja avdottin á alfaravegi ella í skýmaskotum.

HETTA skal ikki takast sum ein peikifingur. Men hesin ósiður er stór skomm, og hann er somuleiðis í andsøgn til hesa hátíðarstund og ítróttarstevnu, har føroyskur ungdómur roynir seg ímóti hvørjum øðrum í kappingum - fyrst og fremst í tjóðarítróttini, kappróðrinum.

HETTA er aftur eitt dømi um ríka siðaarv og mentan okkara. Umframt at standa í durðinum til eina nýggja øl, er eisini ein nýggj stjórnskipan fyri stavn. Ólavsøkan í ár er tí ein søgulig ólavsøka. Við vón um góðan byr fyri føroysku tjóðina, ynskir Sosialurin øllum føroyingum eina góða tjóðarhátíð.

Sosialurin

Minningarorð um okkara elskaðu Andreu Winther Hansen

f. 21.10.89 d.20.03.99

Tung vóru boðini at fáa leygarkvöldið 20.03., at tú lítla, fitta Andrea so bráðliga var tikin heim til Jesuspáa, bara 3 mánaðar eftir beiggja tín.

Tað er ringt at skilja, at tú einans skuldi bliva 9 ár. Vit standa spyrjandi eftir og hugsa; hví skuldi tú so knappliga fara frá okkum. Hendan spurningin fáa vit ikki svar uppá her á foldum, men bilian sigur, at Harrans vegir eru ikki okkara vegir, og dagar okkara eru taldir, áðrenn vit eru gittin á móðurlívi.

Alt titt lív vart tú nívð av stórum breki, og tað var av tí, vit fingtu ta stóru gleði at kenna teg. Hóast titt stóra brek vart tú altíð livsglad og hevði gott mót uppá lívið.

Vit eru sera takksammar fyri ta tíð, ið vit fingtu saman við tær, og alt tað, tú hevur lært okkum at virðismetast her í lívinum. Dagurin hjá tær byrjaði við at far í skúla, og í frítíðini vóru vit saman við tær til ymiskar mennandi kropssvenjingar, so sum ríðing og gosbað, og hetta dámdi tær væl. Eisini

dámdi tær væl langar gongutúrar, sum ofta endaðu við kaffi í Perluni.

Teir seinast 3 mánaðirnar av lívi tínum vóru merktir

av stórar sorg, tí beiggja tín, Eyðfinn, var tikin frá tær. Eitt ljós slóknaði í tær, alt titt lív hevði hann verið har. Tú sá upp til hann og elsk-

aði hann yvir alt. Stuttligt var at siggja hvussu væl tit skiltu hvørt annað á ein serstakan hátt, ið ongin annar skilti.

Nú eru tit saman aftur, og gleðin er stór heima í Himli hjá Jesuspáa, har Hann ger ein bústað til reiðar til okkum, ið eftir sita til tann dag, tá vit aftur skulu mótast.

Longsulin eftir tykkum er stórur, men størstur er hjá tykkum, Ida, Bjørn, Svenning og Bjarni, nú tit hava mist tvey av tykkara kæru. Má Harrin styrkja tykkum í hesi sváru tíð.

Lítla ljósi nú er slóknað. Alt ov stult, tað lívið var stórt smil tú altíð gav oss. Ikki meir vit siggja her stóra brekið, ið tú hevði. Tað tú ikki legði í Tó oss lærði, tú oss fróddi. Fyri tað vit takka her.

Vit vilja hervið lýsa frið yvir minni um Andreu og Eyðfinn.

Jórun, Eilin og Palma

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum tykkum, sum sýndu okkum samkenslu, tá okkara høgt elskaði maður, pápi, verpápi, abbi og langabbi

NIELS JACOB NIELSEN
Tvøroyri

doyði og varð jarðaður.

Tøkk til prestar, sangarar, berarar og kirkjutænarar. Tøkk til heimahjálpir og heimasjúkrasystar og øll á Røktarheiminum, sum vóru um hann.

Tøkk fyri blómur, kransar og peningagávu til Missiónshúsið, tøkk til øll, ið hjálptu til í Missiónshúsinum, og tøkk til øll tykkum, ið fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Tøkk øll somul.

Familjunnar vegna

Maja, Jens, Helena og Sanna

Góða ólavsøku
ynskir
Sosialurin

Kunngjørt verður fyri ætt og vinum, at kæra systur, mamma, omma og langomma okkara,

THURID J.K.S. GAARDLYKKE,

fødd Josephsen
Miðvágur

andaðist á Ellisheiminum í Vágnum 24. juli, 89 ára gomul.

Jarðarferðin verður úr Miðvágs kirkju í dag týsdagin 27. juli, kl. 14.

Familjunnar vegna

Samson, Hanna, Suni, Ella og Thomas Hans

Tey, ið vilja minnst Thurid, kunnu lata Ellis- og Avlamisheiminum í Vágum eina peningagávu.

Tøkk

Hjartans tøkk øll somul sum mintust meg á 85 ára degnum og tit ið gjørdur dagin hugnaligan kærar heilsur

Edith

www.sosialurin.fo